

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIV. — Wydana i rozesłana dnia 5. kwietnia 1917.

Treść: (№ 153. i 154.) 153. Rozporządzenie w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 9. marca 1903, dotyczącego się obrotu winorośli z korzeniami i szczepów winogrodowych w Czechach. — 154. Rozporządzenie, którym uzupełnia się punkt II. rozporządzenia Ministerstwa rolnictwa z dnia 24. listopada 1903, dotyczącego się składu komisji krajowej dla spraw uprawy wina w królestwie Czech.

153.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. kwietnia 1917,

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 9. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 61, dotyczącego się obrotu winorośli z korzeniami i szczepów winogrodowych w Czechach.

W sprawie obrotu winorośli z korzeniami i szczepów winogrodowych w Czechach (a mianowicie w sprawie obrotu winoroślami razem z korzeniami zmieniając częściowo §§ 1. i 2. rozporządzenia Ministerstwa rolnictwa z dnia 1. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 34), rozporządza się w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu, co następuje:

§ 1.

Winorośle z korzeniami i szczepy winogrodowe można przewozić do Czech z innych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych tylko za zezwoleniem, wydanem przez c. k. Namiestnictwo w Pradze po zasięgnięciu opinii rady kultury krajowej dla królestwa Czech; w zezwoleniu tem winna być wymieniona ilość winorośli, które mają być przewiezione, tudzież miejsce ich pochodzenia i przeznaczenia.

Zezwolenia tego można jednakże udzielić tylko w takim razie, jeżeli winorośle pochodzą z gmin, do których nie mają zastosowania §§ 1. i 4. ustawy z dnia 3. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 61.

Okres ważności takiego zezwolenia na przywóz oznaczy c. k. Namiestnictwo w każdym przypadku z osobna po zasięgnięciu zdania rady kultury krajowej.

§ 2.

Obrót szczepami winogrodowymi pochodzenia czeskiego jest w granicach Czech wolny i tylko w takim razie ulega ograniczeniom w poszczególnych gminach lub częściach gmin, jeżeli do nich znajdują zastosowanie §§ 1. i 4. ustawy z dnia 3. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 61.

§ 3.

Obrót winoroślami razem z korzeniami pochodzenia czeskiego w granicach Czech jest dozwolony tylko stosownie do postanowień §§ 4. do 6. niniejszego rozporządzenia.

§ 4.

C. k. Namiestnictwo może po zasięgnięciu opinii rady kultury krajowej poszczególnym posiadaczom winnic, którzy okazali się godnymi zaufania, udzielić zezwolenia na sprzedaż winorośli z korzeniami. Zezwolenie to będzie udzielone na piśmie

najdłużej na przeciąg trzech lat i odnosić się tylko do ograniczonego obszaru, który będzie wymieniony w dokumencie zezwolenia; obszar ten oznaczy c. k. Namiestnictwo po zasięgnięciu opinii rady kultury krajowej w porozumieniu z Wydziałem krajowym królestwa Czech, przepisując środki ostrożności, od których należy zawsze uczynić zależnym to ułatwienie.

Ogród, przeznaczony do produkcji winorośli, stoi pod ustawicznym nadzorem męża zaufania, ustanowionego dla dotyczącej gminy przez c. k. Namiestnictwo; conajmniej raz na rok będzie ogród ten badany przez fachowego delegata, wysłanego przez c. k. Namiestnictwo.

Co do wydanych winorośli należy prowadzić wykaz, w którym mają być dokładnie wymienieni odbiorcy i pochodzenie materiału; również każdorazowy stan odnośnego ogrodu należy uwidocznić w zapiskach.

Wykazy te musi się na żądanie okazać osobom, którym nadzór poruczono.

Sposób prowadzenia wykazów będzie unormowany osobnym zarządzeniem c. k. Namiestnictwa w Pradze.

§ 5.

Obrót winoroślami w obrębie jednej i tej samej gminy, co do której nie wydano zakazu na zasadzie ustawy z dnia 3. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 61, nie podlega na ogół żadnemu ograniczeniu.

Wspomniani w § 4. posiadacze winnic winni stosować się do zawartych tamże zarządzeń co do obrotu winoroślami także w obrębie gminy ich siedziby.

§ 6.

C. k. Namiestnictwo może po zasięgnięciu opinii rady kultury krajowej oznaczyć w porozumieniu z Wydziałem krajowym królestwa Czech także więcej gmin, względnie części gmin jako jednolity obszar uprawy wina.

W takim razie postanowienia, wymienione w § 5. tego rozporządzenia co do obrotu winoroślami w obrębie jednej i tej samej gminy, mają zastosowanie także do obrotu w tych obszarach uprawy wina.

§ 7.

Przekroczenia postanowień §§ 1. do 6. podlegają karom, ustanowionym w § 17. ustawy z dnia 3. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 61.

§ 8.

Do przywozu winorośli z korzeniami z Czech do innych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych mają i nadal zastosowanie § 2. rozporządzenia z dnia 1. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 34, oraz wszystkie inne istniejące w danym razie szczególne przepisy co do przewozu winorośli do poszczególnych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Co do przywozu winorośli z korzeniami i szczepów winogradowych z zagranicy do Czech, tudzież wywozu takich winorośli z Czech za granicę i przewozu ich przez Czechy, zachowują moc obowiązującą przepisy, zawarte w § 3. rozporządzenia z dnia 1. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 34.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Clam-Martinić wlr.

154.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. kwietnia 1917,

którem uzupełnia się punkt II. rozporządzenia Ministerstwa rolnictwa z dnia 24. listopada 1903, Dz. u. p. Nr. 240, tyżącego się składu komisji krajowej dla spraw uprawy wina w królestwie Czech.

Uchyła się w jego obecnem brzmieniu punkt II. rozporządzenia Ministerstwa rolnictwa z dnia 24. listopada 1903, Dz. u. p. Nr. 240, tyżącego się składu komisji krajowej dla spraw uprawy wina w królestwie Czech i ma on opiewać, jak następuje:

II.

W komisji krajowej dla spraw uprawy wina przewodniczy namiestnik lub wyznaczony przezeń w tym celu zastępca.

Członkami krajowej komisji uprawnionymi do głosowania są:

- a) referent Namiestnictwa dla spraw kultury krajowej;
- b) delegat Wydziału krajowego;
- c) trzech członkowie zawodowi, powołani przez namiestnika na okres trzechletni, względnie na pozostałą część tego okresu;
- d) z obu sekcji rady kultury krajowej po dwóch członków;

e) delegat szkoły sadowniczej i uprawy wina w Melniku;

f) delegat szkoły rolniczej, sadowniczej i uprawy wina w Litomierzycach;

g) delegat król. czeskiego instytutu pomologicznego w Troji.

Przewodniczący może według swego uznania wzywać na posiedzenia w miarę potrzeby jeszcze innych fachowców i mężów zaufania, jednakże bez prawa głosowania.

Clam-Martinić wlr.

